

Achter de klapduuren

Johan Kwast

'k Heb et naa in de rugge, al 'n paar wekke. In de wonkamer steet mien berre, 't tillefoon binnen griepofstaand. 'n Paar wekke strakke röst zal mij good doen. Mear der keump nich völ van terechte. Wat wi'j ok; iederbod angeloop en 'n kuierdroad, doar he'k ok nich oawer te klagen. 'k Kom der met in't zeekenhoes terechte.

Wiej schriewt weentermoanden 1969-1970. "En noe plat op de rugge", is alns wat der te kiezen oawer blif. Ik noa 't wekeand 's moandaagenssmorgens der voort hen. De ofdeling neurologie, dee mij tam möt maken, zit vol. "He'j der ok bezwoar tegen da'j achter de klapduuren komt te liggen?" Wat weet ik van achter de klapduuren. As der mear 'n berre steet en ik der de rugge wier tot 'n willen krieg, maakt et mij nich oet. Op de 'psychiatrie', dee der noast lig en oonder de zölfde afdeling vaalt, is ruumte genug.

't Zeekenhoes in Hengel.

Effen later krieg ik gezelschap van een den wal verkassen wil. Doar lig wiej dan te liggen. 'k Zee kale witte muren, 'n nachleampke op stoolheugte an de muur en 'n kruusbeeldje dat wat hoger haank. De oawerige bedbewoners bint lopend pesjeant en hebt dagtherapie. Hier bin ik dus zes wekke oonder de pannen. Ne aandere keuze he'k aans ok nich. 't Etten smaakt mij good en met wat te leazen en völ sloopen, kom ik duch mij nen helen eande. Mear, de hele wekke wal innemen en nich wat kwiet wörden, dat leawert preblemen op. 't Is vriedagmirrag. 'k Bin slech te pas; kopzeerte en boekzeerte he'k, 'k knap zowat. Klisma's doot eur weark nich. Ne grote spuit keump der an te pas. Binnen de kortste keren geet 't schearm um 't berre en de platte panne oonder mij. En doar geet 't hen. De zusters könt 't hoast nich ofgriepen. Wat wi'j ok, vijf daage etten keump lös. En ne loch, bar, bar, bar. 't Gebuurt net oonder 't sprekuur, zö'j net zeen. De bezeukers hooft et der tusken oet. Met zien allen vlucht zee 'n gaank op. Bij "sein veilig" kiekt ze

nich al te vreundelijk noar 'n doader, mear ik kan 't ok nich te helpen, dat kaank nich.

't Is nich um kwoad te spreken, mear zo heanigan wördt et ok duudelijk wat liggen "achter de klapduuren" inhooft. Ene ligt der, den könt zee 's moargens met gin meugelijkheid op tied noar "De Refter", de etzaal hen krieg. Zee bint et zat. 'n Dag of wat em alleen op 'n gaank zetten en doar loaten etten, helpt ok niks. Oeteandelijk beloawt zee em: "As ie moargen op tied in De Refter bint, dan mag ie vuurbidden." "Noe he'k et pas good terechte", zeg -e tegen oons. "Noe kaank nog langer in berre bliwen. Zoonder mij könt ze niks beginnen!" As zien dochterke op 't bezeukuur eure poppe achter hef 'eloaten, zeg -e: "Noe kö'j wil hebben." Hee zet et schearm um zien berre en as ne zuster keump en vrög wat dat te betekenen hef, zeg -e: "Zuster, ik krieg nen kleanen, ie könt der op wochen." 'n Vrömd spul; effen later komt ze met zien beaden kieken. Hee voort stönnen en krönnen, vuur gek en onwies: "'t Is zo wied", röp -e. De poppe trek -e oonder de dekkens vot en smit et ding de zusters too. Zee schrikt zich lam: "le loeder", zeait ze.

Dan he'w der nog 'n klean vreundelijk oald keerlke. Zienen stiel is kleermaker. 'n Helen dag rekkent -e zich suf, hee is met de earfenis an 't verdelen. Keump der een de zaal op, of geet met 'n berre an 't trekken, dan möt -e wier oawerniejs beginnen, ducht em. Hee keump der nich kloar met. 's Nachs zit -e vaak rech oawereande, pröt drok in zich zölf en maakt nietse neabewegingen. 'n Jäske möt nog kloar. In 'n duusteren is -e regelmoatig droad en noale kwiet; hee raakt kats van slag. Mangs köj ok lachen. Ziene vröw en zön komt em trow bezeuken. Al 10 minuten vuur 't sprekuur komt zee met de bus an en komt meteen de kamer in. Ze möt ok 10 minuten eerder wier vot. 't Keerlke strit voort 't berre oet, de lange witte oonderbokse an, met 't kruus op kneehugte. Zoo geet -e bij eur zitten, 't is gin gezichte. En zo brech -e eur ok vot de kamer oet. le zeait der niks an; vuur em is 't bezeukuur of'elopen, peunt oet. En leu of nich, de lange oonderboksenparade geet gewoon verdan.

Op 'n moal komt de zusters der met nen oalen in nen rolstoel an schoewen. Lappen um 't heuwd, schoolder oet 't lid, enen aarm in de lichte en alns boont en blauw. Hee schient boawen van de trap of te weane 'etommelt. Hee lust um geern, kö'j zo mearken. Met völ ge-

wossel kriegt z'em 't berre in. 't Rookgerei nemt z'em voort of, protesteren helpt nich. Hee zeg: "'k Wil hier oawerdag wal liggen, mear 's oawen goa 'k noar hoes, in mien eagen berre sloapen". Zee loat 'm mear kuieren, want dat kan –e. Hee hef langs de spoorliene 'ewearkt, is völ vriejheid 'eweand en hef regelmoatig strikke 'ezat en zo, dat past bie em. Mear der zit ok meandere strekke in em. Met zienen stoppelboard van 'n paar daage, maakt ne jonge zuster voort kennis. Hee röp eur ees kotter bie te kommen. Trek eur noar zich too en wrif weeld met de stoppelen oawer eure kennebakken. 't Deertje scheeuwt et oet van pien en heult et der tusken oet. De wach wördt um good an 'ezeg, wat meant –e wal nich!

Hoo –e de ankeump, is 'n roadselsel, met 's oawens rookt –e zien beste. "Meneer, rookt u?", vrög ne zuster em. "Poh nee, ie majt hier toch nich roken", zeg –e. De braandende sigarette hef –e ongemarkt al oonder de dekkens frommeld. Leawensgeveurlijk, mear hee döt gewoon.

As z 'em vraagt of –e ok keender hef, zeg –e: "Joa, wal twee en 'n half dozien, (8 dus)." De zuster trapt der in. "Wat, zovöl (30) en dat almoal bie ene vröw?" "Joa, wat dach ie dan." Binnen de kotste keren bint der heel wat jonge verpleegsters dee em de zölfde vroege stelt. Heanig wördt 't eur duudelijk dat –e ze almoal mooi bie 'n bok hef 'edoan.

As –e noa 'n paar daage wat better toonbaar is,

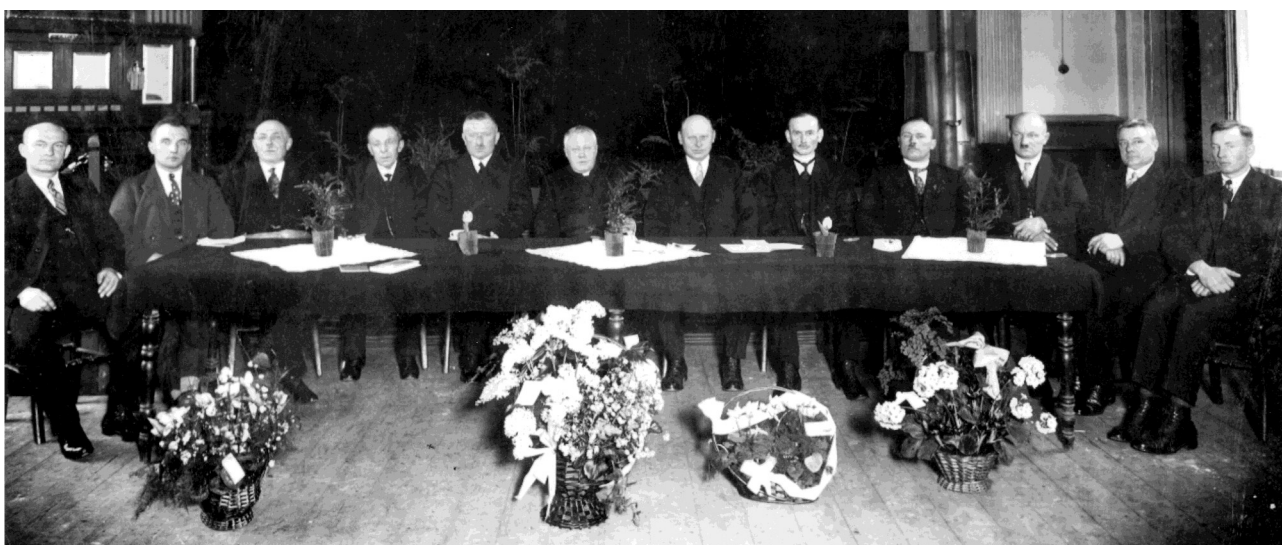
nemt ok ziene metwilligheid too. "En noe wil ik vanoawend noar 't hoes." "Keump niks van in, ie bliwt mooi hier." Oeteandelijk krig –e nen reem strak oawer 'n boek, zo kan –e 't berre nich oet. Joa, dat wal, mear met al 't kleaien en wosselen, haank –e dwars in berre met de bene boeten boord. As de zusters vuur 't dearde moal der an te pas komt, nemt zee aandere moatregelen. An 't veuteneande, in elken hook een, krig –e ok nen reem oawer 't oonderbeen. 't Is al wal drie uur in 'n nach. Hee wosselt en wosselt nog al verdan, mear noe lig –e good veraankerd. Gin meanske dee 'n ooge dichte döt. Doodop heure wie em nog zeggen: "'t Is net of ik in 'n hazenstrik zitte", en dan wördt et röstig.

"Achter de klapduuren", good dat der zowat is, as 't neudig is. Mear a'j der te lange bint, dan krie'j der nog wat van. Vuur miej is zes wekke meer as zat. Zoonder zeerte in de rugge, zo stief as nen boom, mag ik 't zeekenhoes oet. Ie heurt der nich, als gezoond meanske achter dee klapduuren, mear ja.....

Onderstaand op deze pagina behoort niet tot dit artikel

Het bestuur van de Vincentiusvereniging in 1930

Harry Kroeze

Eind 1930 bestaat de Vincentiusvereniging 75 jaar. Bij deze gelegenheid laat het voltallige bestuur deze foto maken in het st. Josephgebouw aan de Ennekerdijk. Over het werk van de vereniging kon u al eerder in Boorn & Boerschop 2012-3 een uitgebreid verhaal lezen. Onlangs vond Ben Schoemaker deze foto en dank zij Hans Leuwerink zijn nu ook de namen van de gefotografeerden bekend.

Van links naar rechts: H. Kuipers (lid), A.F. Immerman (.lid), B. Knoef (lid), B.J. Schoemaker (lid) en H.A. IJzereef (2° president), pastoor Elskamp (geestelijk adviseur), B.J. Höfte (president), B. op de Woerd (secretaris) A.L. Rientjes (penningmeester), J. Knuif (lid), G.W. ten Tusscher (lid) en J. Siemerink (lid).